

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

שבת חוה"מ פסח

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

"השפעת ההורים על ילדיהם"

ישנם ב' טעמים כנגד מה תיקנו רבותינו הקדושים לשתות את ארבעת כוסות היין בליל הסדר: הטעם הראשון: כנגד ארבעת לשונות הגאולה הנזכרות בפסוקי הבשורה הנפלאה שציוה הקב"ה את משה לבשר לעם ישראל: "לכן אמור לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, והצלתי אתכם מעבודתם, וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים, ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים". הטעם השני: כנגד אותן ארבע פעמים שנזכרה תיבת "כוס" בדברי שר המשקים כשסיפר את חלומו ליוסף, ובפתרון יוסף לחלומו, כמו שכתוב: "ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני, ובגפן שלושה שריגים, והיא כפורחת עלתה נצה הבשילו אשכולותיה ענבים, וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה, ויאמר לו יוסף זה פתרונו, שלושת השריגים שלושת ימים הם, בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו".

כמו בהרבה מקומות אחרים בדברי חז"ל, גם כאן ניתן לומר ששתי הדעות אינן סותרות זו את זו, אלא אדרבה, "אלו ואלו דברי אלקים חיים הן", והקשר ביניהם יובן על פי דברי המדרש: "יוסף ירד למצרים וגדר עצמו מן הערווה, ונגדרו ישראל בזכותו". כלומר, בזכות שמירתו של יוסף על קדושתו בכל שנות היותו במצרים בכלל, ובנסיון שהיה לו עם אשת פוטיפר בפרט, ניתן לכל בני ישראל כח לשמור על קדושתם בזמן היותם בארץ מצרים.

ולפי דברי המדרש ניתן לומר שעבודתו הרוחנית של יוסף ושמירתו שלא לפגום בקדושתו בארבעת הבחינות של מחשבה, דיבור, מעשה, והרהור הלב, הן אלו שזרעו את הזרעים הרוחניים אשר מהם צמחו בהמשך לעם ישראל אותן ארבע לשונות של גאולה - שהרי בזכות שמירת הקדושה של יוסף הצליחו גם עם ישראל לשמור על קדושתם, וממילא היו ראויים לגאולה.

נמצא אם כן, שארבעת כוסות היין שתקנו רבותינו לשתות בליל פסח לאמיתו של דבר הן גם כנגד הכוסות של יוסף וגם כנגד ארבעת לשונות הגאולה, כיון שעצם התקדשותו של יוסף בארבעת הבחינות של מחשבה, דיבור, מעשה, והרהור הלב, הן שפעלו שבעתיד עם ישראל יהיו ראויים לשמוע את ארבעת לשונות הגאולה, וממילא דבר אחד הן, אלא שזה בכח וזה בפועל - זו הזריעה וזה הפרי שגדל ממנה.

ההוראה הנלמדת מכך היא, עד כמה צריכים ההורים להשתדל ולהתאמץ לשמור היטב היטב על קדושתם העצמית, כיון שעבודתם העצמית של ההורים היא הזרעת את זרעי הגאולה הגשמיים והרוחניים של ילדיהם.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

עצה לזיכרון

יהודי שבא ללמוד דף גמרא, משנה, מוסר חסידות או הלכה, אם הוא רוצה לזכור את מה שהוא לומד - צריך שילמד מתוך שמחה, כי השמחה מביאה הרבה זכרון, אדם שרוצה שההלכה תקלט אצלו בצורה נכונה צריך להיות מאד שמח בשעה שהוא לומד, כמו כן אם הוא לא יהיה שמח - ה' יסגור לו את השערים, ה' לא יתן לו חכמה להבין את מה שהוא לומד. כי כשהאדם לומד בשמחה הוא מקבל סייעתא דשמיא מיוחדת להבין את ההלכה בצורה ברורה מאד. זו הסיבה לכך שלעולם הלכה כבית הלל, כיון שהדרך של הלל הזקן היתה כתלמידיו של אהרן הכהן "אוהב שלום ורודף שלום" - הוא תמיד היה שרוי בשמחה גדולה והאיר פנים לכל אדם, ולכן הוא זכה לסיוע מיוחד מן השמים לכיון לאמיתתה של ההלכה, העצבות נובעת מכפירה סמויה בלב האדם. מבאר בעל התניא באגרתו הקדושה (אגרת הקודש פרק י"א), כי אם אדם היה יודע שהכל לטובתו הוא היה צוחק ממש ותמיד היה בשמחה, אך מכיון שהוא לא מאמין שה' שלח לו את מה שעובר עליו, נראה לו שמישהו עשה לו זאת, וזה הכי מסוכן שאדם תולה את מה שעובר עליו באנשים, בשכן, באשתו, במנהל העבודה וכו' וכו'. אדם צריך לדעת שאף אחד לא יכול לעשות לו מאומה אם ה' לא יחליט שכך יהיה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
20:26	19:39	18:47	ירושלים
20:23	19:37	18:45	תל אביב
20:25	19:38	18:47	חיפה
20:24	19:38	18:46	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

סיפור לחג פסח

מידי שנה היה נוהג הגאון הצדיק רבי אברהם מטשכנוב לצאת לקציר חיטים בשדה, בצוותא עם בניו הרבנים ועם פמליא של חסידים על מנת לעמוד ולהשגיח על הקוצרים היהודים כשקצרו את הקמה בזהירות הנדרשת ולשם מצוות מצה.

לאחר שהטעינו את האלומות על העגלה היה הולך אחריה כשידו האחת על דופן העגלה, כדי שלא להסיח דעתו מהן.

פעם אחת הגיעו לשלולית, שאי אפשר היה לעבור לעבור בה. הרפה הצדיק את ידו מהעגלה ועקף את השלולית, כשהעגלה עברה לה כדרכה. כשבא הביתה לא אמר דבר.

בני הבית דשו את החיטים, זרו ועשו את כל העבודות בחיטים השמורות בחומרא יתרה, לאחר מכן הצניעו את החיטים באסם כמנהגם בכל שנה.

סמוך לחג הפסח פנה הצדיק ואמר לבנו הרבי מייזוב, רבי יעקב, שיכתוב ליהודי מסויים בפולסוק שישלח לו חיטים לצורך מצת מצווה.

"והרי יש לנו משלנו, מן המוכן שכל כך טרחנו בשמירתם ובהכנתם?" שאל בנו.

ענה לו הצדיק: אותה שעה שהסירותי ידי מן העגלה, היה בכך משום היסח דעת, ואין חיטים אלה נחשבים עבורי למצה שמורה.

חזר בנו רבי יעקב ושאלו: ומנין לך אבי שאותו יהודי מפולסוק לא הסיח את דעתו מחיטים שנקצרו לצורך מצה שמורה אפילו רגע כמימרא?

השיבו הצדיק: "יהודי שבא ואומר שקמח למצה שמורה בידו, הרי הוא בחזקת כשרות. אבל בחיטים שלי אני יודע שהסחתי דעתי".

נקודה בפרשה

נקודה למוחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

ברכת הפרנסה בחג הפסח

הביא אבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל את דברי הגמרא הקדושה במסכת ראש השנה (דף ט"ז עמוד א') שבחג הפסח העולם נידון על התבואה. וכוונת חז"ל הקדושים לומר לנו שבפסח נידון כל אחד מהי מידת הברכה שתהיה בפרנסה שלו באשר היא. ומה שנקטו חז"ל בלשונם "תבואה" זהו משום שעיקר הפנסה בימיהם הייתה מן התבואה, אך באמת לאו דווקא, ובפסח נידון כל אחד על פרנסתו באשר היא.

וביאר אבא היקר רבינו יורם אברג'ל שאכן בשמו של החג - 'פסח', ישנו רמז נפלא לכך שבו תלויה ברכת הפרנסה, כפי שמבאר הרב הקדוש החסיד ר' צבי הירש מזידיטשוב זיע"א, שיש שלושה שמות קדושים שעל ידם מוריד הקדוש ברוך הוא את שפע הפרנסה לעולם, ושלושתם נרמזים בפסוק הפרנסה - "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון" (תהילים קמ"ה פסוק ט"ז) וראוי ונכון לכוון בהם כשאומרים פסוק זה בתפילה או בברכת המזון: בראשי התיבות של "פותח את ידך" נרמז השם הקדוש פא"י, וכן שם זה הוא הגמטריא של השם הקדוש סא"ל, ובסופי התיבות של "פותח את ידך" נרמז השם הקדוש חת"ך (וכן הוא הגמטריא של תיבת ומשביע שבפסוק) והרי 'פסח' הוא הראשי תיבות של שלושה שמות קדושים אלו הממונים על הפרנסה.

לכן מנהג עם ישראל הקדושים והטהורים לקנות לכבוד חג הפסח שפע של בשר יין ושאר מאכלים ערבים מבלי לקמץ, וכן עורכים את שולחן ליל הסדר בכלים נאים ומפוארים כפי היכולת כמבואר בשולחן ערוך (אורח חיים סימן תע"ב הלכה ב'), כי מכיוון שמחג הפסח נשפע שפע של פרנסה ועשירות, על כן יש לנהוג בו בשפע ועשירות. וככל שיכבד האדם את חג הפסח וינהג בו בשפע רב, וכן יזהר ביותר מאיסור חמץ אפילו בכל שהוא, על ידי זה תהיה פרנסתו מצויה לו מבריווח ובכבוד במשך כל השנה.

בנוסף לכך המצה נקראת בזוהר הקדוש מאכל של רפואה, ועל פי מה שמסביר הזוהר שאכילת המצה מתקנת את פגם הנחש הדבר יוסבר באופן נפלא, כי הנה בתחילה כשברא ה' את העולם ה' גנז בכל הצמחים והמאכלים שפע של רפואה לכל חולי ומכאוב. אולם לאחר שהנחש הקדמוני החטיא את אדם וחווה התערב בכל הבריאה חלק רע ונעלמו מהצמחים והמאכלים הסגולות שה' גנז בהם. ומכיוון שיש כח במצה לתקן את פגם הנחש ממילא חוזרות ומתגלות כל הרפואות שה' גנז בה מראשית הבריאה.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

"אני לוקח על עצמי את האחריות" (ב)

תקציר: בשבוע 34 להריון הרופאים חושדים שיש לעובר גידול נדיר מעל העין, לאחר בדיקה של פרופסור מפורסם הוא ממליץ על הפסקת הריון.

כאשר הגעתי לבית ביקשתי מבעלי לנסוע לרבנו לכולל בנתיבות ביחד ולהתייעץ אתו, הגענו לנתיבות אני נשארתי ברכב ובעלי עלה לרב, לאחר כמה דקות הנייד מצלצל והרב אומר לי "חנה שלום זה הרב יורם תקשיבי טוב למה שאני אומר לך ותבטחי בי בזמן הזה הספקתי למרמר בכי בשיחה הרב אומר לי תגידי לפרופסור שיסע לשלום אין בדיקה ואין שום ועדה אני לוקח על עצמי את האחריות לילדה הזו היא בריאה ושלמה..." ובתור אחת שהכירה את רבנו הסכמתי כמובן לדבריו.

עברו כמה שבועות ואני מגיעה לחדר לידה עם צמיד ביד שמעיד על לידה והריון בסיכון גבוה, בחדר לידה הסבירו לי שצוות רופאי ילדים מחכה ללידה כדי לבדוק את התינוקת שיש חשד לגידול נדיר בעין שלה ובו זמנית חדר הלידה התמלא ברופאים בכירים הילדה נולדה ונלקחה ישר לבדיקות הפרופסור המדובר הספיק לחזור מחו"ל וניכנס לחדר עם חיוך ואומר לי תקשיבי לא יודע להסביר את הנס אבל מה שיש לילדה זה גוש שומן קטן מעל העין שירד בניתוח פלסטי קטן בגיל שנה... כול הרופאים היו בהלם והגדירו זאת כנס גמור.

אני כולי נרגשת ובוכייה נזכרת בהבטחה של רבנו, התקשרתי מיד לרבנית גאולה להעביר לה את המסר שהילדה נולדה בריאה ושלמה כמו שהבטיח לי הרב, והרב העניק לה את השם נועה שזה ר"ת, ניסים ונפלאות עשה השם.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

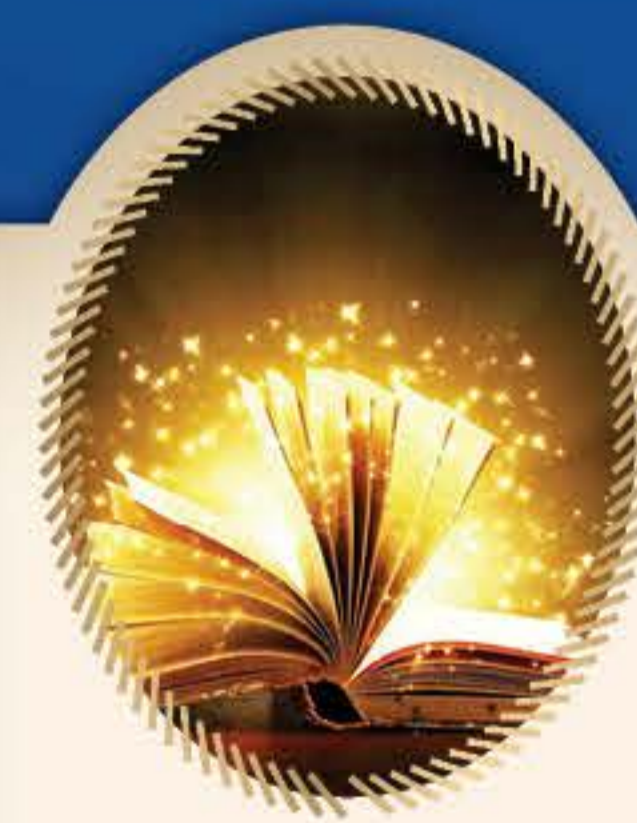
הלכות חול המועד

א. תיקנו חכמינו הקדושים, שלא לכתוב בחול המועד, אולם אם זה דבר האבד, כגון שצריך לכתוב ש"ק לחבירו, ואם לא יתן לו עכשיו, ספק אם יתן לו אחר כך. או כל כיוצא בזה, מותר לכתוב גם בחול המועד, שהרי זה בבחינת "דבר האבד".

ב. העלה אדוני אבי מופת הדור, רבינו יורם מיכאל אברג'ל, בשם רבותינו הפוסקים שהדבר קל וחומר, שמותר לכתוב חידושי תורה בחול המועד, כדי שלא ישכח אותם, כי אם התירו חכמינו הקדושים מלאכת דבר האבד, לצורך ממון הנפסד, כל שכן לצורך דברי תורה, שאין קץ וגבול למעלתם.

ג. מודעה שהיא עצמה דבר מצוה, כגון לכתוב את זמני התפילות ושיעורי התורה המתקיימים בחול המועד, בוודאי שמותר, שהרי זה דבר מצוה של רבים.

ד. הואיל וימי חול המועד הם ימי חופשה מבית הספר, והילדים לא מוצאים איך להעסיק את עצמם נכון במשך כל שעות היום, ובאים לידי שיעמום, יש להתיר לילדות לכתוב על גבי "לוח" שמצוי בבית למשחק ולתרגול, וכמו כן מותר לכתוב מסמכים כל שהן, אף על פי שאין בהם שום תועלת, מכל מקום הואיל והשיעמום הוא נזק גדול, והכתיבה והמשחק הזה מציל מהשיעמום, הרי זה לא פחות מצוה ממלאכת דבר האבד, ומותר. והוא הדין בבנים אפילו אחרי גיל מצוות, אם אפשר שישבו ויעסקו תורה הקדושה כפי כוחם, הנה מה טוב ומה נעים, ואין קץ לשכרם ולמעלתם ולשכר הוריהם. אולם אם בלאו הכי הם לא יעסקו כרגע בתורה הקדושה, יש להקל גם להם בזה, כדי להפיג את השיעמום. ואשרי ההורים שמצליחים לסדר את הזמן לילדיהם היקרים בחול המועד, ובכך זוכים להציל ולהינצל מכל שיעמום, ויעשו להם 'סדר יום', שישתדלו שיהיה מלא כמה שיותר בתורה הקדושה וביראת שמים טהורה, או בפעילות תורנית, כגון חידון הלכתי, והכל יעשו בקדושה ושמחה ויראת שמים טהורה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

גאולה עכשיו!

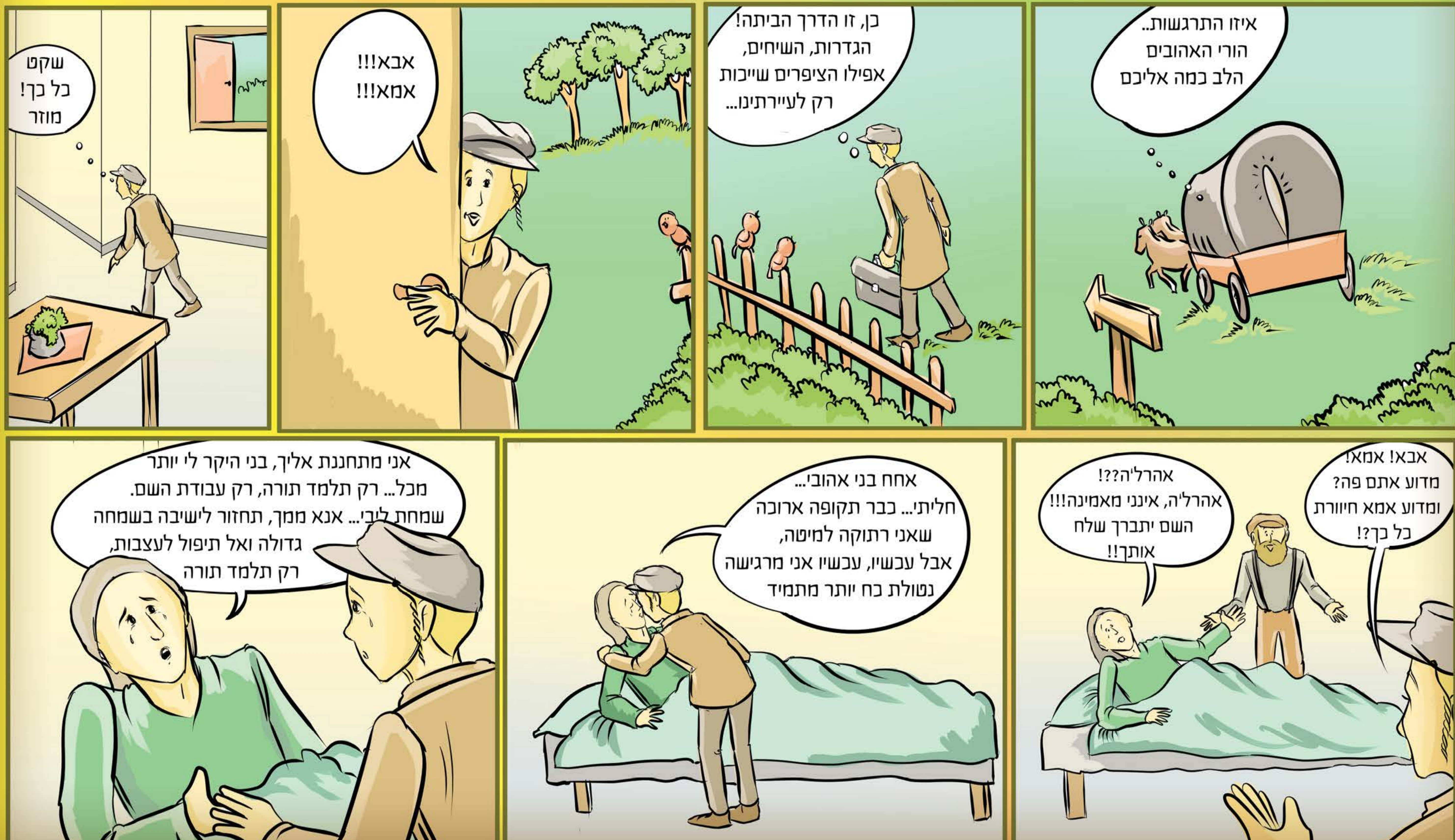
טען רבי אברהם יעקב מסדיגורא: רבונו של עולם, ארבע מאות שנים ישבו בני ישראל בגלות מצרים, שם שקעו במ"ט שערי טומאה. חששת בצדק שמא יאבדו בתהום הנשיה, ישקעו בשער הטומאה האחרון, בחפזון גאלת אותם, וכי אפשר אחרת.

גלו בני ישראל לבבל וישבו שם רק שבעים שנה, ויתערבו בגויים וילמדו ממעשיהם, דבקו באליליהם ובמעשיהם, עמדת וגאלת אותם, לבל יובלע חלילה לעם ישראל.

ועתה, אלפיים שנה אנו בגלות אדום, אברים שלמים נושרים מאיתנו ונטמעים באוקיינוס הגדול של אדום, נשארנו בודדים הנאמנים לך, מדוע אינך חושש לנו? למה הינך משאיר אותנו בסכנה הזאת? מדוע אינך חש לגאול אותנו? מדוע?

בתורה חשקה נפשי

7. מאת: ר. אהרוני

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

בפסח מציעים את האוכל והשתיה אך לא מכבדים, מגישים על השולחן וכל מי שרוצה יאכל או לא יאכל בלי להיפגע.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית
אסתר הי"ו

לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ יניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל
י"מ אר"י

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות

טל': 08-6381000